

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 33

Presidència
de l'Honorable Sr. Xico Tarrés i Marí

Sessió celebrada dia 13 de novembre del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA de l'Hble. Vicepresident Econòmic, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, per tal d'informar sobre el Projecte de llei RGE núm. 8412/12, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2013. 658

EL SR. PRESIDENT:

Veig que el Sr. Vicepresident ve amb un equip simple i només d'anomenar-los tendrem feina, però procurarem fer-ho aviat. Ja hem parlat amb els diferents portaveus dels diferents grups i els agraiem avui més que mai la brevetat o que s'ajustin al màxim al temps que hi ha establert que és de quinze minuts en la seva primera intervenció.

En primer lloc i abans de començar, demanaria si es produeixen substitucions? Sí.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Joana Barceló substitueix Lourdes Aguiló.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Sí, president, Assumpció Pons substitueix Santiago Tadeo.

EL SR. PONS I PONS:

President, Marc Pons substitueix Antoni Diéguez.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, no hi ha més substitucions...

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sr. President, Miquel Jerez substitueix Vicenç Serra.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. El volia deixar fora, però no he pogut.

Compareixença de l'Hble. Vicepresident Econòmic, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, per tal d'informar sobre el Projecte de llei RGE núm. 8412/12, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2013.

Passam a la Compareixença del vicepresident Econòmic, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, per tal d'explicar els pressuposts de la seva conselleria per a l'any 2013, RGE núm. 8412/12.

Assisteix a la sessió el Sr. Josep Ignasi Aguiló i Fuster, vicepresident Econòmic, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, acompanyat de la Sra. Lourdes Cardona i Ribas, secretària autonòmica de Promoció Empresarial i Ocupació; Sra. Isabel Maria Serna Benbassat, secretària general; Sra. Joana Maria Camps i Bosch, directora general de Treball i Salut Laboral; Sr. Antoni Costa i Costa, director general de Pressuposts i Finançament; Sr. César Nuño Pacheco Cifuentes, director general de Comerç i Empresa; Sr. Jaime Ochogavía i Colom, director general d'Indústria i Energia; Sr. José Vicente Marí i Bauzá, director general de Tresor i Política Financera; Sr. Antonio Jorge Mateos i Sastre, director general d'Innovació i Desenvolupament Tècnic; Sr. Franciso Luís Calafell i Cererol, cap de Gabinet; Sr. Franciso Javier Colomar de Garcias; Sra. Magdalena Rosselló i Perelló i Sra. Sandra Riba i Álvarez,

Gabinet de Premsa. També l'acompanya el Sr. Bartomeu Alcover, gerent de l'IDI.

Llegit tot l'equip, té la paraula ara el Sr. Vicepresident i sap que no té limitació de temps per la seva intervenció. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Gràcies, Sr. President. Procuraré ser breu perquè realment el dia ha estat molt llarg. Avui ens toca fer la primera presentació del pressupost de l'any 2013, un pressupost que està emmarcat encara dins una situació de crisi econòmica i que intenta continuar amb el procés de reestructuració del sector públic de la comunitat autònoma de les Illes Balears i continua intentant sobretot assolir un objectiu d'equilibri pressupostari com a primera mesura de reactivació econòmica pels motius que hem explicat reiteradament.

També segueix la filosofia, i dins Vicepresidència més que mai, que la reactivació econòmica i d'una part d'ella n'és responsable aquesta Vicepresidència, ha de venir de la mà del sector privat, dels emprenedors, de les empreses, de la inversió que es pugui generar, sobretot creant un marc estable, un marc adequat per a les inversions, un marc que sigui conegut pels emprenedors, per aquelles persones que arrisquen patrimoni i que tenen projectes de futur, tenen projectes il·lusionants respecte de l'economia de les Illes Balears.

En aquest sentit els vull dir que la xifra global de Vicepresidència, com ja dic, intentant seguir aquesta filosofia general del pressupost de l'any 2013, es veu reduïda, passam de 67 milions d'euros a 54 milions, és a dir, una reducció d'un 18,7%. Com és possible aquesta reducció? Bàsicament perquè continuam amb aquest procés de reestructuració, amb aquest procés de racionalització, un procés que va començar el primer dia que el Govern va prendre possessió i que ha tengut distintes etapes, ja ho vàrem dir des del principi, era una baixada en cascada, se'n recordaran que aquesta figura la vàrem emprar en moltes ocasions. En primer lloc es reduïa el volum del Govern, tot i l'equip que avui ens acompanya, que en realitat és un equip molt reduït, molts de directors generals aquí presents varen substituir en el seu moment dos o fins i tot tres directors generals del govern anterior, i a partir d'aquí la reducció ha anat, com he dit, en cascada, s'han reduït les dependències, els lloguers i les distintes despeses que integren aquest pressupost de Vicepresidència.

Si anam de capítols, que crec que seria el més adequat, podem veure com el capítol..., podríem parlar de seccions, el capítol corresponent a la Secretaria General presenta una reducció d'un 11%, passant de 21 milions a 18 milions. Com es concreta aquesta reducció? Podem veure com en matèria de personal hi ha un lleuger increment, que es deu bàsicament a una redistribució, és a dir, en formar les tres anteriors conselleries i passar-les a Vicepresidència, això permet dur a

terme una reassignació d'efectius d'una forma més clara, més contundents, més rigorosa i passa perquè determinats llocs base que estaven a determinades direccions generals, passen a dependre de la Secretaria General, perquè a l'hora d'assignar aquests recursos humans a les diferents parts de Vicepresidència, sigui més fàcil dur aquesta feina en el bon sentit. A més a més, s'absorbeix el personal del CES, el CES queda suspès a partir de l'any que ve. I, per tant, hi ha un personal que passa a formar part de la Vicepresidència.

Si miram per capítols, per no allargar-me massa perquè vostès tenen totes les xifres penjades i publicades, els puc dir que un capítol important és el capítol de transferències corrents on hi ha les partides dedicades a l'ATIB, a l'Agència Tributària. L'Agència Tributària experimenta una reducció a conseqüència, entre d'altres coses, que aquesta re-organització permet estalviar no només lloguers, sinó que permet estalviar eines de feina, com ordinadors, taules, mobiliari i altres elements que a partir del moment que tens menys efectius, tens la possibilitat de comptar amb ells per a altres tasques i per a altres elements.

Hi ha plurianuals, el de neteja, el de seguretat i de manteniment que en molts de casos també s'han renegociat amb les condicions adequades, tot i que hi ha la pujada de l'IVA, també hi ha una reducció del capítol corresponent a aquestes partides. I, en definitiva, jo diria que forma part d'aquest procés de racionalització que de forma silenciosa, de forma constant i permanent es va duent a terme pràcticament a tot el Govern i de forma especial, evidentment i com no pot ser d'altra manera, a Vicepresidència.

Després tenim una sèrie de direccions generals que tenen tasques encomanades i que bàsicament estan fetes pel propi personal, pel propi funcionariat i en conseqüència pràcticament mantenen els seus efectius, els seus recursos i les seves possibilitats. Són aquelles que formen part d'allò que era l'antiga Conselleria d'Hisenda, allò que té més a veure amb Hisenda.

Facem-ne un repàs. Podem dir que la Direcció General d'Economia i Estadístiques..., aquesta experimenta una reducció important, d'un 32%, una reducció que té a veure sobretot també en matèria d'inversions, a conseqüència d'aquella política de mantenir els estris i els instruments de feina antics i que, a més a més, no hi ha hagut una compra de material informàtic que permet una reducció important. Si a això li afegim que també hi havia plurianuals que es van esgotant, tenim l'explicació d'aquesta reducció a una direcció general que per les seves característiques manté una activitat relativament constant al llarg de tot l'any. Vull recordar també que a la legislatura anterior a més a més de la Direcció General d'Estadístiques, també dins el que era la Conselleria de Treball, hi havia un departament dedicat a les estadístiques de treball i que en el seu moment va quedar integrat en aquesta direcció general.

Un altre centre de despesa el tenim a la Direcció General de Treball i Salut. La Direcció General de Treball i Salut experimenta també una reducció d'un 19%, una reducció que la trobam en primer lloc en capítol 1, veim una baixada de quasi un 5%, a conseqüència d'aquesta reorganització, personal que estava en aquesta direcció general passa a estar adscrita a Secretaria General per poder fer les tasques d'una forma més contundent. I el que més disminueix és el capítol de transferències corrents, capítol 4, en el capítol 4 es reparteix aquesta disminució en matèria de TAMIB, hi ha una reducció de devers 200.000 euros dedicats al TAMIB. El TAMIB tenia un pressupost d'un poc més d'1 milió d'euros i veurà com aquest procés d'ajust que està fent tota l'administració, també l'haurà de fer el TAMIB durant el curs 2013. I també hi ha les subvencions a accions formatives i en matèria de salut laboral. Tot això amb la idea que tenim que aquest tipus d'accions, el foment de la feina, el foment del treball no depèn d'una política concreta de treball, sinó que depèn d'una política integral econòmica, és el conjunt de l'economia el que crea feina i el conjunt de l'economia és el que ha de funcionar correctament bé. Dins la Direcció de Treball queden una sèrie d'elements que són adreçats a les persones amb més necessitats o aquells col·lectius que tenen més dificultats. En concret em referesc a les partides de centres especials de treball, dedicades a persones amb una discapacitat, i també a tot aquell que està en una situació de desocupació, foment de l'ocupació. La resta, ja dic, la política d'aquest govern, com ja he dit, passa per una concepció holística de tota l'economia, una concepció global de tota l'economia, on l'ocupació es crea sobretot a través de les inversions privades. Per tant, aquesta és una mica la situació d'aquesta direcció general.

Passem a una altra. Direcció General de Pressuposts i Finançament. Pressuposts i Finançament és la direcció general que elabora els pressuposts, el seu control i la seva execució durant tot l'any. Passa d'un pressupost de 717.000 euros a 647.000, amb una reducció d'un 9,7%. Vostès diran com és possible una reducció en una direcció general que pràcticament compta amb persones per fer una feina de tipus personal? Doncs bé, en matèria de personal, a conseqüència d'aquella reorganització que deia al principi, hi ha una minva del 6,9% i la resta de partides es mantenen, llevat de compres de béns i serveis, capítol 2, que també es redueix un 72%, un 72% també mantenint tots aquells principis d'aprofitament dels recursos disponibles. Els vull posar un exemple molt clar i molt llampant i que ja hem posat altres ocasions. La presentació dels pressuposts l'any 2008 va tenir un cost de 44.288 euros, recordin la xifra, 44.288 euros, torn repetir, 44.288 euros; l'any 2013, aquests 44.288 s'han convertit en 582 euros, 582. A partir d'aquí vostès poden entendre una mica millor quina és la política que s'està duent, quina és la forma de fer les coses per mirar que realment aquesta passa d'aconseguir un equilibri pressupostari tengui aquesta contundència en qui ha de donar més exemple que és Vicepresidència.

Intervenció General, un altre centre de despesa. Intervenció General té un lleuger increment de la partida de personal, un 2%, pràcticament res, pràcticament un empat i d'un any a un altre també hi ha un empat, hi ha un lleuger increment a conseqüència d'això del 0,95% d'un pressupost de 4.883.000 es passa a un pressupost de 4.929.000, pràcticament res. No hi ha pla d'austeritat aquí? Sí hi ha pla d'austeritat perquè amb els mateixos efectius s'incrementa la feina a fer. En concret, s'incrementa la feina intentant entrar dins un capítol que no s'hi havia entrat per part de la comunitat autònoma, que és en matèria sanitària, fent una intervenció prèvia, donant les passes necessàries perquè hi hagi intervenció prèvia dins l'ib-salut, dins la matèria sanitària i que era una de les mancances històriques d'aquesta comunitat. I vull recordar una vegada més, que també hi ha una pujada d'IVA, que suposa un increment del 3% i que en aquest cas queda absorbit per aquesta política d'austeritat, per aquesta política de baixa despesa que estam duent a terme.

Direcció General del Tresor i Política Financera. Passa d'un pressupost de 2,2 milions a 1,79 milions i manté pràcticament tots els serveis que donava. Les diferències les trobam en matèria de personal, que té també un lleuger increment, a conseqüència també d'una redistribució de places, no perquè hi hagi més contractació, no perquè hi hagi més persones fent feina, sinó perquè hi ha una redistribució de places i, com dic, es mantenen totes les línies principals que estaven establertes de l'any anterior. Ja saben que aquest govern no ha apostat mai per una política de subvencions, sí en canvi aposta per una política per facilitar la inversió a través dels instruments que estan en el seu abast, en concret d'ISBA. Aquestes línies hi ha la voluntat que es puguin mantenir al llarg de l'any 2013.

Direcció General de Comerç i Empresa. Perdonin que vagi tan ràpid, però jo crec que són les pinzellades importants, ja tendrem temps d'entrar a cadascuna. Direcció General de Comerç i Empresa, aquí trobam la reducció més important amb molta diferència, a conseqüència d'aquest canvi d'orientació que ja es va iniciar l'any anterior. Hi ha una reducció del 50%. Passam d'un pressupost de 16,8 milions a un altre de 8,2 milions d'euros. En matèria comercial la política passa per una reorganització i una disminució del volum de l'IDI, de l'Institut de Desenvolupament Industrial, una reducció important que ja s'ha duit a terme durant l'any 2012 i al mateix temps passa per una reorganització de la pròpia direcció general, passant d'aquesta política de subvencions, d'aquesta política de repartir doblers, a una política més aviat de foment de la competència, a una política de crear un espai de major activitat. Avui mateix hem aprovat una normativa en matèria de comerç que anava cap aquesta orientació.

També vull posar un altre exemple d'ahir mateix que la premsa recull, tot i que tal vegada en unes dimensions que a nosaltres ens poden semblar no adequades, recull el canvi de política firal. La política firal en legislatures anteriors estava molt subvencionada, molt suportada amb doblers públics i a partir del nou govern, la idea és que la política firal també sigui autosostenible, sigui una política atractiva per a les pròpies empreses en si mateixa. La idea bàsica no és altra que si és interessant que una empresa hi acudeixi, les empreses hi acudiran i hi acudiran perquè fan un càlcul cost-benefici, que és com ha de funcionar una empresa, i els sortirà a compte. No com havia passat fins ara que en moltes ocasions era el mateix

govern el que havia d'acudir a cercar els expositors i els firaries. Jo crec que és una política que lògicament guanyarà pes i força a mesura que passi el temps, d'entrada hi ha les dificultats d'una posada en marxa, hi ha possibles errors que es produeixen en un determinat moment, quan no hi ha la informació suficient o quan no hi ha l'experiència suficient, però a poc a poc serà la política econòmica que durà a tot aquell organisme que vulgui fer una promoció real d'un sector empresarial, d'un sector productiu tan important com el comerç.

Si a això afegim que també es mantenen les línies principals d'internacionalització, que es mantenen les línies principals de dinamització del sector comercial, etc., etc., veim com també és possible aquest canvi de filosofia duit d'una forma rotunda, contundent dins aquesta direcció general. Per posar-los un exemple, el capítol 1, capítol de despeses de personal, passa d'una quantitat d'1,7 milions a 1,3 milions, amb una reducció de gairebé el 26%, i les transferències corrents, les transferències que tenen a veure sobretot amb l'IDI, passen de 7,7 milions a 3,8 milions. També vull posar un altre exemple del que significa això, perquè en moltes ocasions podria semblar que hi ha menys recursos per a l'activitat econòmica, i això podem assegurar que no és així, perquè és un exemple conegut: l'IDI ha passat de tenir una plantilla de directius..., va passar de tenir una plantilla de directius de 12 directius, a l'actualitat de 2 directius, en concret, de 12 a 2. Pot funcionar, està donant els serveis, està funcionant absolutament d'una forma correcta per a tots.

Direcció General d'Indústria i Energia. Passa d'un pressupost de 4 milions d'euros a 3,9, pràcticament empata, empata perquè es tracta d'una direcció general molt tècnica, molt centrada en el control industrial, en el control d'energia, tot i que està posant l'èmfasi en una política que pensam que és realment adequada, una política centrada en el foment de les energies renovables. Les energies renovables sembla que són un d'aquells sectors que tenen un futur més clar i més diàfan, conseqüència de l'increment del preu de l'energia dels combustibles fòssils, conseqüència de les noves preferències dels consumidors per tot el que sigui més mediambientalment sostenible, i perquè la seva producció és local en lloc d'internacional. En aquest sentit vull dir que hi ha projectes de foment d'energies renovables, el projecte d'obres fotovoltaïques, la direcció d'obres fotovoltaïques, l'impacte de pla d'energies renovables, a Menorca, a Mallorca i a Eivissa, i un projecte d'aerogeneradors que també té partides assignades. Hi ha també una reducció en el capítol 1, de personal, que també té a veure amb aquesta reassignació de què hem parlat tot el temps.

Direcció General d'Innovació i Desenvolupament Tecnològic. Aquest és el cas que pot semblar més curiós, perquè hi ha un increment pressupostari, es passa de 6,2 milions a 7,5 milions, un increment del 20%. Aquest increment de la Direcció General de Tecnologia respon bàsicament al fet que per primera vegada es pressuposten, queden reflectits al pressupost, els interessos de l'endeutament endarrerit del Parc BIT; hi havia partides que no s'havien pressupostat històricament i en el pressupost de l'any 2013 hi ha un esforç per no deixar partides de despesa, que sabem que es produiran, a l'aire. Aquí dins tenim en matèria d'interessos i amortitzacions d'aquests préstecs del Parc BIT. Eren partides que estaven..., que eren obligatòries, que s'havien de dur a terme, i que en canvi no

estaven recollides. A més a més hi ha un canvi en matèria de TDT, una gestió multimèdia que es farà afectiva també des d'aquesta direcció general a conseqüència d'una reorganització de freqüències duita a terme també per una política arrelada en el passat, una política que nosaltres no compartim en matèria de llicències de TDT.

Després tenim la secció 31, dedicada a despesa general, a despeses comunes de tota la comunitat autònoma..., la secció 31, on hi ha un manteniment, hi ha un empat, tot i que hi ha..., bàsicament estam parlant d'uns 13 milions d'euros, on hi ha també una política de disminució també dels contractes, una política de contenció de la despesa. Hem de pensar una altra vegada en matèria d'IVA, l'IVA puja, i al mateix temps també els vull posar un exemple, perquè se n'adonin de com les conseqüències d'aquesta política d'austeritat també estan compartides amb subministradors. En concret els volia posar l'exemple del contracte de telefonia, de telefonia i telecomunicacions, que ha experimentat una reducció al voltant del 60%, una reducció realment important i realment forta.

Tenim la secció 32, que fa referència a les quantitats dedicades als consells insulars, que saben que estan incorporades dins el pressupost de Vicepresidència, i aquí podem dir que les línies principals també es mantenen, les línies principals dels consells insulars pendents d'acordar d'aquí a final d'any la nova llei de finançació, es mantenen les partides nominatives i les transferències de capital pràcticament en les mateixes quantitats; estam parlant de 185 milions l'any 2012 i 184 milions l'any 2013, pràcticament igual.

I per últim tenim la secció..., per últim no, en queden dues més, la secció 34, dedicada a pagament d'interessos i d'amortitzacions, que com ja vàrem anunciar en el seu moment es caracteritza perquè hi ha una reducció de les amortitzacions important, passam de 567 milions a 504 milions, una reducció d'un 11%, 62 milions menys a conseqüència de la reordenació del deute i de la renegociació del deute, que dona una mica d'oxigen, que dona una mica d'energia al pressupost de l'any 2013. (...) això hi ha un increment dels tipus d'interès, conseqüència també de l'entorn financer, on els tipus d'interès estan pujant, que passen de 205 milions el 2012 a 297 milions el 2013. Estam vivint un moment d'incertesa, on el risc (...) conseqüència dels dèficits públics, no només d'aquesta comunitat autònoma sinó de totes les administracions públiques, fan que la prima de risc estigui pujant i el finançament addicional o el finançament que s'ha de produir a les diferents administracions està pujant de preu.

Per últim tenim l'Institut d'Estadística de les Illes Balears, amb un pressupost que pràcticament empata amb l'any anterior, de 716.000 euros passa a 709.000 euros, amb un decrement d'un 1,02%, on s'observen també les línies principals seguides de la resta de centres de despesa.

I ara sí, per últim de veres, tenim l'ATIB, que també depèn de la Vicepresidència, i l'ATIB passa d'un pressupost de 10,2 milions d'euros el 2012 a 8,2 milions d'euros, també amb una reducció de prop del 9,3%, i una vegada més aquesta reducció depèn sobretot d'aquesta política de contenció de la despesa, d'aquesta política de millor aprofitament de tots els recursos, tant recursos humans com recursos de tot tipus, materials i com recursos de tot tipus. Hi ha un exemple que també crida l'atenció, si vostès miren les xifres, que és el tema de les compres, compres de béns i serveis, que passam d'un pressupost d'1,7 milions d'euros a 756.000 euros. També hi ha un exemple a posar, que és l'exemple de la Renda Àgil; la Renda Àgil, aquella ajuda que es feia des del Govern balear a les persones que volien fer les declaracions de la renda de les persones físiques, un impost que hem de recordar que no és de l'àmbit de la comunitat autònoma sinó que està gestionat per l'Estat, però que la comunitat autònoma dedicava partides molt importants per dur-lo a terme tot i que, ja dic, és un impost administrat per l'Estat, vàrem passar d'uns pressupostos en matèria de Renda Àgil, perquè vostès en tinguin una idea, al voltant del milió d'euros a un pressupost l'any 2012 d'alguna cosa més de 250.000 euros, i la idea és que podem encara fer estalvis més grans donant un servei similar.

En definitiva aquestes són les línies principals, dites molt ràpid, i deman disculpes per la rapidesa, però jo crec que tots tenim els nombres damunt la taula. Allò important és una mica quina és la filosofia, i la filosofia no pot ser cap altra que, en primer lloc, una contenció clara de la despesa, un contenció contundent de la despesa, i una política de foment de l'activitat empresarial molt més dedicada al que és realment l'essència de les activitats empresarials, que és fer-les rendibles, que produeixin rendiments, no a través d'una política de subvencions que sempre hem pensat que és distorsionadora i que en moltes ocasions acaba generant mals funcionaments de mercat, perquè hem de pensar que en moltes ocasions les ajudes de forma directa fan que empreses que havien d'iniciar un procés de reconversió, que havien d'iniciar un procés de canvi, de modificació d'accions, no el duguin a terme justament perquè compten amb aquests recursos públics, de manera que deixam de banda aquelles línies per anar a unes línies que tenen molt més a veure amb accions de canvi estructural, canvi de legislació.

I en matèria de contenció, ja dic, un pla on el Govern tenguin dins l'ADN aquesta austeritat, nosaltres pensam que el govern del Partit Popular du marcat dins els seus cromosomes l'austeritat, té marcada la política d'un govern modest, un govern limitat, i un govern que doni joc a l'activitat privada d'una forma clara i contundent.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Aguiló. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts, a no ser que els diferents portaveus creguin que podem continuar. Sí? Idò continuarem.

El Sr. Vicepresident ja sap que pot contestar individualment després de la intervenció de cadascun dels grups o globalment al final de cadascun d'ells. El temps que tenen aqueixa vegada és de quinze minuts, i pel que tenc entès el Grup Parlamentari Socialista el dividirà en tres intervencions de cinc minuts cadascuna. Jo els faig saber que als quatre minuts els avisaré i als cinc els tallaré.

Idò per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Sr. Bonet per un temps màxim, en el seu cas, de cinc minuts.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Vicepresident, ja veu que tenim molta pressa, no tenim més que 5 minuts. Del que s'ha de parlar és molt ample. La presentació que vostè ha fet és la típica d'una secció, de la Vicepresidència, però interessen altres coses que potser algunes les ha contades però algunes altres no les ha contades. Vostè és responsable global del pressupost d'aquesta comunitat autònoma i entenem que també és aquí per explicar algunes, o com a mínim intentar explicar, algunes coses en relació amb aquest pressupost global. Aniré ràpidament a qüestions concretes.

Entenem que, analitzant aquest pressupost, tenim un element que són els ingressos, part d'important d'un pressupost perquè d'aquests ingressos penja directament la despesa, que des del nostre punt de vista són poc fiables, poc fiables per diverses qüestions: perquè entenem que són irrealistes i que en alguns casos tenen algun defecte important, com per exemple que alguns d'ells parlem de nous impostos; vostè sap que ha presentat o anunciat nous impostos, però que aquests nous impostos no tenen avui per avui cobertura legislativa vàlida. Per tant esperam que ens conti a veure com ho pensa fer. No sé quina serà la dinàmica, si la mateixa de l'any passat d'acabar aprovant un decret el mateix dia o l'endemà del pressupost que justifiqui això.

Llavors per un altre costat tenim que hi ha impostos que d'alguna manera podem preveure que estan clarament inflats, i per tant és de dubtosa realitat la recaptació que es pugui preveure, entre altres qüestions perquè vostè en la seva presentació va dir una cosa i en els pressuposts llavors en posa una altra; això acostuma a passar, el que conta i el que escriu no sol coincidir. Li posaré un exemple, dos impostos molt ràpidament, transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, més cànon de sanejament. Aquests dos vostè, en la seva presentació, va dir que suposaven una millora de 51.700.000; en el pressupost es reflecteix una millora de 124.417.000 euros; és una diferència substancial, potser hauria d'explicar a què ve aqueixa diferència entre aqueixes dues coses.

Però ràpidament, perquè són moltes coses, despesa. Vostè sempre ha dit que la seva política econòmica té com a base l'austeritat, entre altres coses, i que segueixen donant prioritats a allò que és fonamental, que és educació, sanitat i benestar social. Bé, ens pot explicar per què capítol 2, despesa corrent, en aquest pressupost s'incrementa i educació, salut i benestar social són conselleries que baixen? On és aqueixa austeritat, per un costat, i aquesta prioritització d'aquests temes, per l'altre? És

així, capítol 2 puja en general i les conselleries d'Educació, Salut i Benestar Social veuen reduït el seu pressupost.

Però molt ràpidament -ja dic que no ens queda gaire temps- li vull parlar també del tema d'interessos i d'amortització, però abans he de fer una passada necessàriament per aquesta secció 32 a què vostè ha fet referència, que afecta molt directament als consells insulars. Miri, vostè diu que segueix com l'any passat, vostè ho ha dit, hi ha una diferència d'1 milió d'euros; 1 milió d'euros és un 1 milió d'euros, així mateix, a repartir. Però no només això, sinó que hi ha una altra diferència fonamental: vostè ara diu..., bé, no, per un costat hi ha que es continua congelant l'actualització de les quanties a favor dels consells, el que és dolent per mor que el cost dels serveis que presten aquests consells i de les competències que tenen va encarint-se cada any i vostès mantenen i veig que fins i tot rebaixen la seva proposta.

Però no només això, passem a un altre tema també que afecta als consells, tema de les bestretes famoses, que ja hi va haver polèmica l'any passat, però enguany hi ha un diferència respecte de l'any passat, vostè enguany aqueixes bestretes diu que el 2013, i posa a l'articulat "i amb imputació a les consignacions pressupostàries de la secció 32". Ràpidament per anar acabant, ens pot explicar això realment què vol dir? Com afecta aqueixa bestreta a aqueixa secció 32? Vostè pot garantir avui que els consells rebran el que s'especifica a la secció 32 i les bestretes?, o com s'ho farà?

I per acabar, capítol d'interessos. Vostè havia dit que la diferència d'interessos està en el fet que ve motivada pel crèdit extraordinari per pagar proveïdors. Ens pot dir si realment només és això o hi ha alguna cosa més? I amortitzacions. Vostè també ens ha dit que aquí hi ha una renegociació; ens pot explicar aqueixa renegociació que ha suposat baixar les amortitzacions quina repercussió real té i si potser té alguna altra repercussió sobre el capítol anterior a què m'he referit, que és d'interessos, o no?

Queden algunes coses. Potser llavors en el torn de rèplica podem fer alguna pregunta més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned, i crec que té els seus cinc minuts el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, aniré també directament... Nosaltres sí compartim, sí creim que és necessari que empreses que innoven, que estan disposades a arriscar, a exportar i a créixer cap a l'exterior necessiten de l'acompanyament de l'administració si així és necessari, i abandonar-les o deixar-les de banda perquè elles totes soles s'espavilin no ens sembla, en aquests moments de grans dificultats, la millor manera per part del Govern, i en aquest sentit hi ha algunes qüestions que ens agradaria que ens explicàs.

Hi ha una retallada superior al 60% de recursos destinats al suport a l'empresa privada. En queda un 40. Ens agradaria que ens poguéssiu explicar, aquest 40%, quins seran els programes, quines seran les actuacions i, per tant, quines són les prioritats, i a la vegada també que ens pugui explicar quines queden arraconades. Parlem de promoció industrial i tecnològica, modernització d'empreses comercials i el foment de les energies renovables.

Aquesta seria la primera qüestió. N'hi ha una segona. Vostè parlava que l'Institut d'Innovació Empresarial ha fet una reducció de 4.100.000 euros; açò no és poca cosa, i l'únic exemple per justificar aquesta reducció de 4 milions d'euros ha estat la reducció de directius, que es va produir entre el 2011 i el 2012 i no entre el 2012 i el 2013. Ens agradaria que ens poguéssiu explicar aquesta reducció de 4 milions d'euros, que per tant queden 4 milions més; amb aquests 4 milions què farà?, què prioritzarà?, però sobretot també qui en sortirà perjudicat, de la falta de suport i d'estalonada del Govern cap a aquestes empreses que estan lligades a l'IDI.

Ben igual amb el programa de modernització d'estructures comercials. Vostè es vanagloriava de les grans retallades. Hi ha 1.600.000 euros manco en inversió, però nosaltres voldríem saber, dels recursos que queden, què prioritzarà, quines seran les actuacions principals que faran, per saber bàsicament a quins programes ens hem d'atendre i que els ciutadans també ho puguin saber.

Però de la mateixa manera que fa una gran retallada i que per tant dona una gran... esmena a l'empresa privada, a les administracions públiques veim que hi ha exactament el mateix. Les aportacions de Vicepresidència aquest any respecte de 2012, que ja no és pressupost seu, el 2012, és una reducció d'un 78% entre un any i l'altre i aquí devora, obligatòriament, li he de fer aquesta mateixa pregunta: les administracions públiques, ajuntaments i consells insulars que no tindran en aquest moment cap tipus de complicitat per part del Govern autonòmic, estaria bé saber quina estratègia pensen seguir per tal de continuar fent feina de manera conjunta, quan senzillament se'ls arracona i se'ls retallen pràcticament totes les aportacions que hi quedaven fins ara.

De l'Agència Tributària, ens ha explicat, ha parlat d'una petita retallada, són 2,5 milions d'euros manco que l'any passat, 2,5 milions d'euros, i m'agradaria que em confirmàs si és només lloguers o quina part correspon a lloguers, quina part correspon a efectius materials i quina part correspon a recursos humans, si és que correspon a recursos humans. És per tant, saber, aquest 2,5 milions d'euros, en què es reparteixen en aquests tres aspectes.

Hi ha després alguns increments, vostè hi ha passat molt per damunt, perquè parlava que la Direcció de Serveis Generals de la Vicepresidència Econòmica hi havia un petit increment de personal, devers 1 milió d'euros més que l'any passat i aquí valdria la pena que es poguéssiu esplaïar. Li demanaria si em poguéssiu dividir quin és el cost que representa reabsorbir la gent del CES, que he entès que una part era per la gent del CES que es reincorporava, per tant, quin cost té per part de Vicepresidència reabsorbir la gent del CES i quin és l'altre cost lligat a personal i com s'explica aquest creixement d'1 milió d'euros.

N'hi ha 100.000 més que creix al programa de gestió comptable i 70.000 més a la gestió de tresoreria, però veim que hi ha increment a personal.

M'agradaria que m'explicàs -veig que duc quatre minuts, vaig cap al cinc- les energies renovables, l'increment del milió d'euros que hi ha on es produeix, si només és per plans de planificació, he entès que era açò, i després he sentit un projecte de fotovoltaica, si poguéssim saber i ho poguéssiu detallar aquest projecte de fotovoltaica en què consisteix.

Per part meua, únicament em queda fer la darrera reflexió. L'empresa pública ParcBit Desenvolupament, SA ha desaparegut; fa créixer la fundació IBIT, i aquesta fundació respecte de l'any passat és un increment d'un 400%. Voldríem saber de quina manera es distribuïran aquests recursos.

I la darrera pregunta de totes ja, hi havia un acord del Parlament, el Govern té un conveni signat amb Madrid, hi ha un compromís del Govern respecte dels menorquins sobre la construcció del ParcBit a Menorca, si el conveni del ParcBit amb Madrid acaba el 2013, hi ha un acord del Parlament, voldríem saber si estan inclosos els recursos per fer-lo possible o quin plantejament té pensat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Els darrers cinc minuts són seus, Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller i a tots els grans càrrecs que l'acompanyen, benvinguts. Bàsicament, vull assenyalar i recordar que aquesta vicepresidència econòmica, de Promoció Empresarial també és la responsable d'una part d'ocupació, ocupació laboral.

En aquest sentit, estam convençuts que en aquest programa són precisament els temes, els capítols que amb més austeritat es tracten sigui una austeritat d'objectius, desapareixen objectius de concertació, com els plans d'ocupació, per exemple, i per tant, tota la feina de la direcció general tan just es tradueix en assessorament, informació i màrqueting d'estadístiques laborals, per tant, qüestions que no impliquen recursos econòmics, però sí capacitat de gestió i que vertaderament l'austeritat és la tònica.

Evidentment, però, com molt bé ha assenyalat la conselleria té una retallada entorn a aquest 18,7% i ens trobam amb programes -repetesc-, programes laborals que són els que més baixen.

Ocupació i inserció laboral, aquests són els col·lectius de més dificultat, centres especials d'ocupació i inserció de discapacitat i col·lectius d'especials dificultats, aquest pressupost baixa un 23% i estaria bé que diguéssim la motivació. No és per problemes estructurals, és fonamentalment perquè l'Estat li ha baixat aquests recursos un 41% i, per tant, el Govern és lògic que ho davalli, però diguem-ho clar i llampant.

Igual passa amb el programa lligat a autònoms, economia social, cooperatives i responsabilitat social, un programa que davalla un 56%, però perquè és la retallada que també li ha fet l'Estat, d'un 56%.

Aquestes són les davallades de programes en relació amb l'àmbit laboral que viurem aquest hivern, amb un repunt del que és la reactivació de la destrucció d'ocupació, ni autònoms ni cooperatives ni responsabilitat social ni per als col·lectius amb més dificultat, ni objectius de concertació en relació amb el que fa referència per exemple a plans d'ocupació.

I en l'àmbit de salut laboral, què ens trobam? L'àmbit de salut laboral també baixa més que la mitjana, un 19,7%, però (...), que els ingressos que preveim de sancions i taxes són superiors al que gastarem en tot el programa. Estaria bé que féssim un esforç. Per tant, creim que... sabem que els moments són difícils, emperò hi ha àmbits com és l'àmbit d'ocupació que el vicepresident econòmic hi té una responsabilitat, creiem que estaria bé que es treballessin amb un poc més de profunditat, si més no, si més no -repetesc- des de la concertació.

Veim que desapareix el CES, es redueixen els recursos del TAMIB que hauran de gestionar una conflictivitat més gran, cada vegada més gran, amb menys recursos, però com a mínim... hi manquen fins i tot objectius i ens agradaria saber si estan en algun indret objectius com aquests de la concertació, del disseny de polítiques específiques per atendre les persones que en aquest moment, els col·lectius que en aquest moment pateixen l'atur. Aquesta era una prioritat i, evidentment, no té sentit que aquests programes tinguin baixades tan importants.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Passam al Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, té la paraula la Sra. Mascaró per un temps de quinze minuts.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Benvingut, Sr. Vicepresident, parlàveu a l'inici de la vostra exposició que aquest és un pressupost d'equilibri pressupostari i volia dir que un equilibri pressupostari que està romput abans de començar perquè els ingressos no es corresponen en tot allò que diuen els papers. Al llistat de números d'ingressos ens parla de tres nous impostos que no estan regulats enlloc, per tant, no poden figurar els números aquí damunt; tampoc no sabem quins estudis econòmics han fet d'aquest tema, i ens temem que passi, com ja ha passat altres vegades, que es pressuposten algunes coses i no existeixen perquè avui matí quan parlàveu de pressuposts al plenari ja vos heu oblidat del pressupost de vehicles de lloguer. Això són els números que hi ha aquí damunt i a la vegada si no entren, després a alguna banda haurem de retallar. Crec que ja hi ha hagut prou retallades en aquesta comunitat com perquè encara tenguem més sorpreses una vegada que els pressuposts ja estiguin aprovats.

M'agradaria que em parlàs dels ingressos, a part d'aquests impostos aprovats, és curiós, pressuposten menys ingressos per taxes que l'any passat, menys ingressos que els recaptats el 2011, tot i que hi ha una pujada de taxes generalitzada. La impressió quan s'analitzen aquests pressuposts és que aviat ens cobrarem una taxa per poder respirar. Aquesta cosa que no havien de pujar impostos, no hi havia d'haver impostos, hi ha impostos i no només hi ha impostos, sinó que es paga per tot.

Una altra cosa que m'agradaria que m'explicàs és el capítol 4, d'ingressos negatius. La primera vegada que veig un pressupost d'una comunitat que al capítol de transferències d'ingressos és negatiu i voldria que explicàs per què són negatius, m'imagín bona part del perquè, bona part és perquè no han sabut negociar la bestreta que toca d'enguany. Per tant, expliqui per què aquesta negativitat aquí.

També m'agradaria que m'explicàs les transferències del capítol 7, aquests 111 milions d'euros d'on sortiran, d'on té previst que venguin perquè si no arriben a bon port tot això seran coses que s'hauran de retallar -com li deia abans- una vegada que el pressupost ja estigui aprovat, i jo crec que els ciutadans ja en tenen prou, de disgusts, no importa enganar-los més ni donar-los-en més.

El deute... són uns pressuposts, en definitiva, que no tenen res a veure amb el seu discurs, s'han passat anys criticant el deute, diu que baixa. No, el deute no baixa. El deute no baixa, es tornarà a incrementar, s'ha incrementat molt el 2012 i tornarà a incrementar-se el 2013. El màxim que li permeten, el màxim que li permeten, però es tornarà a incrementar.

Evidentment, incrementaran després les despeses d'interessos, que em fa gràcia que digui que és per la prima de risc i aquestes coses, però alguns dels interessos que pagam en aquesta comunitat els hem pujat un 150% a canvi de res, a canvi de res, perquè no varen saber negociar crèdits sense donar res a canvi. El que neguen als ciutadans d'ajudes, ho saben pujar perfectament als bancs. Això pel que fa als ingressos.

A les despeses, m'agradaria que explicàs a veure quins són els motius que baixin les despeses de personal, vostè em dirà que no, però les despeses, en general, de tota la comunitat, el personal baixa un 2%, les retribucions d'alts càrrecs puja un 0,15, puja poc, però puja, i no era tanta austeritat?, o l'austeritat l'hem de començar pels veïnats?, i les retribucions de personal eventual puguen un 1,69%. No hi ha austeritat? Què passa?

Després també voldria que m'explicàs aquestes baixades que diu que hi ha a capítol 2. Ens ha fet una relació de la seva conselleria, però li diré que en general no és veritat que baixi la despesa corrent.

Explicava que té un equip molt reduït i que hi ha hagut una reassignació d'objectius i que això l'ajuda a disminuir despesa. Sincerament, les polítiques que s'apliquen també s'han reduït moltíssim, per tant, si hi ha menys feina no és estrany que hi hagi menys gent, no sé si hi ha menys gent perquè hi ha menys feina o com que no n'han posat tanta no en feim més. Per tant, aquesta reducció en cascada sincerament crec que comença per això, aquesta gran il·lusió de ser més pocs fa que hi hagi manco gent que faci feina.

Les baixades a la Direcció General de Treball ens preocupen, ens preocupen molt i molt i molt. Curiosament a la memòria, als objectius d'aquesta direcció general parla d'un objectiu, un únic objectiu és pla per a l'ocupació i la inserció laboral i qui el sent a vostè sembla que aquí hi havia d'haver tota una ajuda de l'Administració perquè aquestes coses funcionin i en canvi l'única cosa que hi ha aquí, l'única activitat és ajuts a la contractació.

Per tant, no s'adiu amb el seu discurs que hi hagi d'haver ajudes... supòs que amb idees i amb coses i en canvi l'única que hi ha que són de doblers, baixa un 72% del pressupost. Em sembla que en el temps que estan i vista la baixada també del SOIB és quasi, quasi un insult als ciutadans.

Li agrada molt posar l'exemple dels pressuposts de 2008, que el 2008 varen valer 44.000 euros i el 2013, 582; els programes informàtics han anat evolucionant, però jo li faig saber que al Parlament en la temporada de pressupost en gasta molts de doblers, perquè els ordinadors i els programes informàtics que vostès fan servir per elaborar aquesta cosa que val 582 euros no permeten fer-hi feina, per tant, has d'imprimir papers. Per tant, no són 582.000, si l'any que ve vol estudiar més doblers, millori el tema d'informàtica i també facilitarà la feina als ciutadans que s'hi vulguin acollir.

Que no aposta per subvencions i per l'ISBA, m'agradaria que em digués enguany, el 2012, què hi ha dedicat i què fa comptes dedicar-hi el 2013 i, el canvi en la política firal si serà..., no farem fires com la fira nàutica fins que la gent ja digui "bé, anirem a fer-nos una fotografia amb els president i ens deixarà fer una fira", que sembla ser que és el que ha passat, que donam permís...

Parla que la política que guanyarà força és aquesta que no hi ha ajudes, crec que en això no va gens bé i, de fet, es nota en l'economia, tothom, tots els sectors econòmics i socials estan queixosos, per no dir enfadats, amb el Govern per les polítiques que aplica.

Parla d'aquesta contenció de despesa i posa exemples d'austeritat. Li diré: miri, si és tan auster que de capítol 2, despeses diverses, en general la comunitat no és que baixi ni que es mantingui, puja prop d'un 3%. On és aquesta gran austeritat? On és aquesta gran austeritat?, en segons quines coses. No hi és tampoc en feines, en treballs fora de la comunitat, per què?, perquè aquest govern no té vocació de servei públic.

Vostès són, fins a l'extrem, perquè no ho havíem vist mai en cap govern del Partit Popular, d'aquesta filosofia neoliberal, per no dir-li neo una altra cosa, que els únics que ens preocupen són els grans mercats i tot allò altre s'ha de regular tot sol, i el Govern no està per servir la societat, està per servir aquesta cosa i que cadascú faci el que pugui. Evidentment, aquí sempre guanyaran els poderosos, guanyen els mercats que són tres o quatre en tot el món i també a Europa, i així ens va que cada dia hi ha més gent a l'atur, cada dia hi ha més gent que no té doblers i viu a costa dels padrins i gent que ja no pot ni viure a costa dels padrins perquè no té padrins i això són conseqüències de la seva filosofia i de la seva forma de ser, tota no, és veritat que hi ha una crisi global que vostè no vol reconèixer, ..., no, perquè aquí tots els problemes que hi ha és... no, perquè tots els problemes que hi ha econòmics són de l'anterior govern.

(Remor de veus)

Avui no ho ha dit, però això és el que ens estan dient durant el darrer any i mig, però la seva política ens du a això, que la gent que no té recursos s'haurà d'espavilar i haurà de pagar més, pagarà més per sanitat, pagarà més per moltes de coses i tindrà uns serveis mínims que quasi, quasi, quasi els podríem dir d'almoïna, tot el que passi d'aquí no... En aquests moments, precisament, el que necessitam és un sector públic fort que empengui i que ajudi a donar feina i amb les seves propostes d'inversions poca cosa hi haurà.

Després, li volia demanar una altra... el programa 612-A, de planificació i ordenació de la política econòmica, parla que les funcions són planificació econòmica general, ordenació, promoció de l'economia productiva, m'agradaria, en aquesta promoció de l'economia productiva, que hi entràs una mica més a veure quines són les coses que fa comptes fer.

He vist que fa comptes modificar la Llei de comerç, la Llei d'artesania, a veure si això serà aviat o si serà com la llei dels impostos que encara l'esperam.

Finalment, li volia parlar dels fons de contingència. És cert que és una partida petita inicialment, 5 milions i mig d'euros, crec que són; també és veritat que ens ha fet el favor, per no tenir-nos tant atemorits, de llevar aquella cosa de la llei que si es creava havia de ser un 2% de totes les conselleries, però no puc deixar de recordar que els fons de contingència en aquesta comunitat ens du molts mals records. Amb el fons de contingència el 2006, crec que era, 2004, 2006, es varen pagar amb fons provinents bàsicament d'educació i de salut perquè eren les dues conselleries més potents, per tant, el 2% d'aquestes dues conselleries se'n varen anar a pagar equips ciclistes i moltes coses que ara són als jutjats. Per tant, és un fons que en principi és una mica opac i a mi m'agradaria saber si fa comptes que aquest fons pugui créixer durant l'any en forma de modificacions de crèdit i quines coses preveu vostè que es podran pagar amb aquest fons de contingència, si seran contingències com la que ens va passar aquells anys, que pagarem equips ciclistes, reunions, fòrums i coses d'Urdangarins i companyia, o quines són les coses que té previst pagar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. I per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Camps, també per un temps de quinze minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Benvingut, Sr. Vicepresident i tot el seu equip. I molt agraït per les explicacions que ha donat sobre la seva conselleria. Jo em referiré sobretot inicialment a les quatre pinzellades més generals dels pressuposts. Jo crec que els pressuposts del 2013 són uns pressuposts que continuen en la mateixa senda que es varen iniciar l'any 2012. Són uns pressuposts que suposen, per tant, un canvi de rumb sobre aquelles polítiques que s'havien aplicat durant l'anterior legislatura, pressuposts que si en alguna cosa els podem caracteritzar és que són uns pressuposts reals, és a dir, les xifres que hi surten són xifres reals, que poden tenir després modificacions al llarg de temps, perquè evidentment un pressupost ha de ser àgil i es modifica perquè lògicament la vida és la que és; però són uns pressuposts que intenten ser reals, són austers, són uns pressuposts durs, fins i tot els doblers efectius seran menors que l'any 2012, hi haurà menys disponibilitat per a les conselleries, pràcticament totes minven, i suposen continuar en la mateixa línia que s'havia fet l'any 2012, que és no gastar més del que s'ingressa, que és una màxima que jo crec que a poc a poc s'hauria d'intentar aplicar en tots els àmbits no de l'administració pública, sinó de la pròpia vida.

Són uns pressuposts que tenen una característica molt important, igual que van tenir els de l'any passat i és que hi ha una part importantíssima de les despeses que són despeses de finançament, és a dir, d'interessos i d'amortitzacions. Estam rallant que hi ha 298 milions d'euros d'interessos, hi haurà 504 milions d'amortitzacions, i tot açò fruit d'un endeutament, perquè segurament tal vegada alguns es van oblidar que si un s'endeuta, després ho ha de tornar i ho ha de tornar amb interessos; i clar, ara ens arriben les amortitzacions, ara ens arriben els interessos d'uns anys en què no van tenir aquesta sensibilitat de pensar en el futur d'aquesta comunitat autònoma i es pensaven que això era xauxa. Per tant, estam rallant que cada dia pagarem 2,2 milions d'euros a les entitats financeres o als que ens han deixat els doblers.

Hem de tenir en compte també que dins aquest augment que hi ha hagut, sobretot d'interessos, hi ha els interessos procedents del mecanisme de pagament a proveïdors, que va ser un préstec de 842 milions, uns doblers que es devien a proveïdors i que vam convertir en un deute financer, per tant, s'ha de tornar i s'ha de tornar amb interessos.

Una altra característica que també m'agradaria destacar és que estam parlant que aquest pressupost, allò que són les despeses no financeres, el 80%, és a dir, 4 de cada 5 euros van destinats a despesa social. Són uns pressuposts, per tant, que es poden qualificar perfectament de pressuposts socials, i la Sra. Mascaró després dirà que no feim feina per a les persones i ..., però precisament aquests pressuposts fan feina per a les persones, van destinats a les persones, en sanitat, acció social, educació. I és un pressupost que està compromès decididament amb l'objectiu de dèficit, un dèficit que per a l'any 2013 està previst en un 0,7% del PIB, és a dir, que pràcticament en dos

anys haurem passat d'un dèficit de 1.065 milions d'euros a un dèficit, que si es compleixen els pressuposts, serà de 188 milions d'euros. Açò implicarà forçosament necessitar menys doblers dels bancs i implicarà forçosament que ens baixin els interessos, que ens baixi la necessitat d'endeutament i que, per tant, tots aquests doblers que ara dedicam als bancs, es puguin dedicar a altres departaments i, evidentment, sanitat i educació.

És un pressupost que a més a més enguany incorpora una sèrie d'imposts nous, fins i tot incorpora el tant desitjat impost de patrimoni. Diuen, hem sentit avui, que són ingressos inflats, Sr. Vicepresident. Només una xifra, l'impost de patrimoni vostè el preveu en 24,8 milions. El Sr. Boned l'altre dia deia que eren 40 milions. Si inflam els pressuposts amb els ingressos i el Sr. Boned encara inflava el que ja estava inflat, no vull saber quins pressuposts ens faria el Sr. Boned! I ara sentíem la Sra. Mascaró, diu que les ingressos estan inflats i després, automàticament després ens diu que les taxes estan infravalorades. Com quedam? O hi ha més ingressos del compte o n'hi ha menys, el que no entenc és que n'hi pugui haver més i menys a la vegada.

Jo crec que aquests pressuposts són els necessaris, els imprescindibles, jo diria que fins i tot els únics possibles per a aquesta comunitat per a l'any 2013, que, a més a més, són austers, però aquesta conselleria, el vicepresident econòmic és qui va davant amb les seves polítiques d'austeritat, perquè ho aplica a la seva conselleria. Ho hem sentit fa una estona, és a dir, s'estan renegociant contractes, els plurianuals de neteja, seguretat, s'estan renegociant a la baixa. Ens ha dit que el contracte de telèfon s'havia reduït en un 60%. Són despeses petites, però que es nota que, a diferència d'altres anys, quan els doblers no eren de ningú, ara tenim un Govern que els doblers se'ls sent com a propis i per tant, intenta reduir-los al màxim.

Jo crec que estam, i ho havíem dit abans, estam davant d'uns pressuposts que intenten reactivar l'economia. Perquè es qüestiona cada setmana en el ple si realment s'està fent res per a la reactivació econòmica. Jo només llegiré un article d'avui, tal vegada no és significatiu, tal vegada no té res a veure, però deia avui: *"en lo que va de año, Baleares alcanza 2.119 creaciones de empresas, un 11% más que el año pasado, porcentaje superior al 4% nacional. Entre enero y octubre se han invertido 58 millones en el archipiélago para crear nuevas empresas, lo que representa un 54% más que en el mismo periodo de 2011. Sólo en octubre las constituciones de empresas en Baleares han crecido un 15%, en relación al mismo periodo del año anterior, hasta alcanzar la cifra de 185 nuevas firmas"*. Jo no sé si açò és reactivar l'economia, jo no sé si crear un 11% més d'empreses que l'any passat és reactivar l'economia, segurament per a segons qui serà que no. Però, a més a més, avui, fa una estona, sentíem el Sr. Marc Pons com recriminava aquest govern perquè no reactivava l'economia, que a més a més aprovava una llei, la que s'ha aprovat avui, la Llei de mesures urgents per a la reactivació econòmica, que no havia donat resultat. Però com vol que doni resultat una llei si encara no s'ha aplicat, si s'ha aprovat avui? Som davant un club de la comèdia en algunes intervencions dels partits de l'oposició.

M'agradaria destacar, per últim, jo crec que tampoc no ens hem d'estendre molt més, una cosa que jo crec que és el camí a seguir, i ho ha dit el vicepresident. I és, a diferència del que creuen els altres partits, no donar subvencions i ho ha dit molt clarament. Les subvencions distorsionen el mercat, les subvencions no reactiven l'economia, no per més invertir en determinades ajudes a determinades empreses, es reactivarà l'economia. Sr. Pons, sí. De fet, sense donar subvencions ja reactivam l'economia. Jo crec que la política d'eliminar poc a poc aquestes ajudes directes, fa que les empreses s'espavilin, que les empreses cerquin altres recursos a altres bandes, cerquin superar-se d'una altra manera. L'impuls econòmic ha de sortir de la iniciativa privada, no pot estar acompanyat sempre de l'administració, com si l'administració fos el pare d'aquestes empreses, les empreses s'han d'espavilar totes soles.

Jo sempre pos l'exemple que a Menorca els anys cinquanta, seixanta varen sorgir les empreses punteres, no a nivell de Menorca, ni de Balears, a nivell nacional i fins i tot internacional, com són les empreses Pons Quintana, Jaume Mascaró, La Menorquina, El Caserío. Les principals empreses que avui en dia encara són punteres van sorgir en un moment en què no hi havia ni subvencions, ni ajudes de cap administració. És a dir, no és imprescindible perquè hi hagi reactivació econòmica rebre sempre l'ajuda de l'administració. Jo crec que aquesta línia que vostès massa vegades han volgut incidir-hi i que avui ho acaben de dir, jo crec que no és bona i no és bona perquè es dóna la circumstància que en condicions diferents passa exactament el contrari del que vostès desitjarien.

Jo crec que avui el Sr. Vicepresident ja ho ha dit molt clarament, estam davant uns pressuposts austers, la seva conselleria és exemple d'austeritat i exemple de com reactivar l'economia sense gastar un duro. Aquesta és la gràcia d'un governant, que amb els mínims recursos, saber-los aprofitar al màxim perquè açò tenguí un resultat i una translació a l'economia privada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Per contestar les intervencions que l'han precedit, té la paraula el Sr. Vicepresident sense limitació de temps.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies senyors diputats per les seves intervencions. Intentaré respondre-ho tot, probablement em deixaré alguna cosa, ho he apuntat, però han sortit moltes qüestions, algunes d'elles d'un nivell de detall que ens ocuparia molt de temps arribar a tot, per això anirem als temes més importants.

S'ha parlat dels nous impostos, de si estan inflats, de si no hi són, de si la llei no hi és. Efectivament, un pressupost és això, és pressuposar, és un full de ruta, és un camí marcat cap al futur i en aquest camí que hem marcat cap al futur s'ha optat per incloure uns impostos que necessàriament hauran de venir, perquè així ho marca l'ordenació jurídica, amb una llei diferent, amb una llei a part. Són nous impostos, els impostos no es poden crear en el pressupost, sinó que s'han de crear amb normativa separada.

Són uns nous impostos que intenten, com he explicat en altres ocasions, recuperar ingressos per part de la comunitat que estaven bàsicament en el sector immobiliari. La comunitat tenia uns ingressos molt importants derivats de l'activitat immobiliària, una activitat que probablement no remuntarà els propers anys i, per tant, necessitam que una vegada donats aquests senyals d'austeritat, una vegada donat aquests senyals de ser capaços de donar els serveis públics amb menys recursos, acudir a aquestes noves línies que, ja s'ha dit també, tenen aquesta doble finalitat: per una banda fer sostenibles, i aquesta és la principal, fer sostenibles els serveis públics; i per una altra, els temes entroncats amb el medi ambient perquè de qualque manera és un poc la demanda de la societat, on s'entén que les possibles externalitats es poden internar.

Em parlava d'educació i sanitat. A educació i sanitat passa com per tot, jo crec que aquí tenim un problema previ per aclarir, passa com a la resta de conselleries i com per tot. Ho vàrem explicar fa una setmana i ho tornarem a explicar. Es produeix durant els anys 2000 una bombolla financera, que es tradueix en una bombolla immobiliària i a conseqüència d'aquesta bombolla immobiliària també hi ha una bombolla estatal, es generen moltes despeses estatals, molta despesa des de les distintes administracions, i una vegada retirades aquelles bombolles, no es pot mantenir; per tant, necessitam fer un procés de canvi, un procés de reestructuració, amb una idea molt clara, una idea que tant val per al sector públic com per al sector privat i és incrementar la productivitat, i incrementar la productivitat és fer més amb menys. Es tracta bàsicament de fixar-nos en tots els processos, analitzar tots els processos, cada un dels diferents processos i mirar quines són les parts més supèrflues, quines són les parts que afegeixen menor valor, tant si són en el sector públic com si són en el sector privat, per intentar poder oferir als ciutadans tot allò que necessiten, tot allò que volen també amb un cost més reduït, perquè hem de recordar que el sector públic està suportat damunt els impostos, impostos que paga tota la ciutadania i que, per tant, mereix que aquest criteri de productivitat, aquest criteri de bona gestió es dugui fins a les darreres conseqüències, u criteri de bona gestió que en un primer moment és fàcil de començar a treballar perquè a conseqüència d'aquella bombolla estatal, molts de processos tenien clars mal funcionament que era fàcil arreglar.

Això també passa en educació i sanitat, on per suposat hi ha una reducció més baixa. Avui ho han explicat els diferents consellers i és clar que l'aposta per una educació i sanitat pública queda reflectida en aquest pressupost, queda reflectida. Sempre hem pensat que tenen una sèrie d'externalitats que fan que el sector públic està justificat que entri en la seva acció, en la seva producció de serveis i en aquests pressuposts continua sent d'aquesta manera.

Capítol 2 puja evidentment, el capítol 2 és la despesa corrent, que té a veure que hi ha un increment bàsicament d'IVA, de la despesa que es fa a través de la compra de béns i serveis, però li puc assegurar que durant al llarg de l'any intentarem dur accions perquè aquest capítol 2 estigui el més controlat possible, estigui el més acurat possible.

En matèria d'activitat empresarial i de línies, aquí tenim un problema de filosofia. Jo no sé si vostè són conscients, però la comunitat autònoma que vostès varen deixar quan varen governar, tenia un deute explosiu, un deute que a més creixia de forma exponencial, un deute que feia pràcticament impossible pagar totes les subvencions..., pràcticament no, feia impossible pagar totes les subvencions que s'estaven concedint. S'estava generant aquella bombolla, aquella bombolla de què parlava, s'autoalimentava, anava molt més enllà, es feien promeses d'ocupació, de creació de llocs de feina, d'ajudes a empreses que era evident que no es podien dur a terme perquè la capacitat financera de la comunitat no era l'adequada. La política de reactivació, quan s'arriba a aquest punt, a aquest nivell de deute és il·lògic pensar, és que no té cap sentit, és que no entenc com encara ho estam discutint, no es pot continuar amb aquella política pensant que es reactivarà l'economia, perquè el que estava aturant l'economia era justament allò, era justament aquella acció. Ara del que es tracta de poder fer els pagaments en temps i forma, de poder fer que els proveïdors puguin tenir els doblers adequats i, al mateix temps, fer les modificacions oportunes de la normativa perquè les empreses tinguin un marc d'actuació més conegut, més estable, on hi hagi una sana competència que realment és la que permet la transformació, l'adaptació a les noves circumstàncies.

Avui mateix hem aprovat normes que van en aquest sentit i que, de fet, ja estan donant resultats. Hem donat una dada que és possible que hagi passat desapercebuda. Però en matèria de comerç, a conseqüència de la política d'aquest darrer any, hi ha hagut un increment clar d'ocupació durant aquests 12 mesos. Un increment d'ocupació dins un entorn encara molt difícil, on també tenim una baixada del consum generalitzat a tot el país. Bé, amb aquestes condicions a Balears s'ha produït un increment d'ocupació.

En matèria de línies d'ajudes, que se n'han reduït moltes, però que encara en queden algunes, hem de dir que van dedicades també a ajudes de donar sortida o donar acompanyament a aquelles empreses més innovadores. I en aquest sentit, les línies van als emprenedors, van a la creació d'autoocupació, van en aquestes línies que poden ser més clarament més potents o amb un retorn d'una manera més clara.

I l'IDI, amb la seva reestructuració, que he parlat de directius, però també està clar i s'ha publicat i tothom ho sap que hi ha hagut una reducció de personal, també l'IDI s'ha de dedicar al que es pot dedicar amb garanties d'èxit, amb garanties de poder funcionar. No pot arribar per tot, hi ha línies d'actuació que tenien un retorn marginal molt baix i es tracta que es centri en aquelles que tinguin un retorn clarament més potent, més elevat, amb més capacitat. Hi ha hagut una reducció en concret de 42 treballadors.

Aquestes línies van en això de què parlàvem, de polítiques... idò en matèria de política firal a què es pugui donar un suport, però un suport en matèria de coneixement, en matèria contactes, en matèria d'activitat i no en una línia de subvencions directes.

M'ha parlat de matèria nàutica. En nàutica hi haurà un saló nàutic que, per primera vegada, no costarà un duro a la comunitat autònoma, on tot serà a través de la iniciativa privada, ja he dit que es va dir ahir i que... no es va dir.

En matèria d'ATIB, em deia si hi hauria reducció de recursos humans. No, si vostè mira la partida més grossa de reducció més important, ho hem dit al capítol 2, el capítol 2 que té a veure que en aquesta comunitat l'ATIB treballa a través d'una externalització de la feina, al recaptador, el que es coneix amb el nom del recaptador, on s'ha renegociat també el contracte amb unes reduccions tremendament importants de prop o de més enllà del 30%.

En matèria de ParcBit de Menorca, el Parc Bit de Menorca és un d'aquells elements que necessita segurament un replantejament i una repensada. Aquest replantejament passa per, de moment, renegociar amb el Govern de l'Estat un ajornament de les dates d'execució; començar a fer feina ja directament amb els recursos que tenim per veure quina és la demanda del Parc Bit i, a partir d'aquí, trobar una alternativa d'inversió, trobar una inversió que sigui adequada, que sigui realment potent i que pugui tenir un retorn; que no ens passi com tantes vegades que feim un edifici i després no l'omplim de contingut. Es tracta que, si feim un parc bit, sigui perquè funcioni, sigui perquè hi hagi activitat, sigui perquè realment funcioni.

En matèria de treball, repetiria el raonament que hem fet en matèria de subvencions. Les polítiques actives de treball es poden multiplicar per deu, per vint o per trenta i no totes són efectives, es tracta de centrar-se també en aquelles que realment són efectives i deixar de banda aquelles que no ho són tant.

De fet, si miram i feim una regressió i feim dues línies comparatives en les subvencions a la feina i l'increment de l'atur veim que hi ha una relació quasi directa, això podria dur a la conclusió que moltes d'aquestes partides no serveixen de res. No vull arribar tant enfora, però sí que vull dir que moltes requereixen deixar de banda aquelles que són menys efectives, que tenen menys capacitat de retorn per centrar-se en aquelles que sí tenen capacitat de retorn, i això és el que s'està fent en el conjunt nacional i també en el conjunt de la comunitat autònoma.

Una vegada més es tracta d'intentar aprofitar al màxim els recursos que tenim. Ho he dit també en matèria d'ocupació també és molt important tenir aquesta visió holística, aquesta visió completa de l'economia on l'ocupació es crea a través de les empreses, a través que aquestes puguin tenir les condicions adequades i que aquestes puguin treballar amb el sector públic sabent que aquest els pagarà, sabent que hi ha crèdit suficient per les seves activitats i que poden fer plans de futur amb una estabilitat adequada.

Què més hi havia? En matèria de pagaments als bancs i pagaments d'interessos, bé, la renegociació del deute en moltes ocasions s'ha fet també renegociant els interessos. Vull posar un exemple que també coneixerà tothom: l'emissió minorista, coneguda com bons patriòtics, se'n recordaran que durant el Govern del pacte de progrés es va fer amb unes determinades condicions, es va fer a un any, 300 milions a un any, eren les condicions i a un determinat tipus d'interès, a un any, vencia a un any, de manera que l'any següent vencien 300 milions d'euros, no són bromes, eh?, 300 milions d'euros, de cop i resposta, no són bromes.

Evidentment, a partir d'aquí, es va fer una reestructuració de l'emissió, primer amb una reducció, no 300 milions, sinó començant a reduir, 275, i a més en dos trams, un tram a un any i un tram un altre any i la conseqüència va ser també una baixada del tipus d'interès. Però està clar, si hi havia factures damunt la taula per valor de 1.500 milions d'euros entre el sector públic auxiliar i el que era la pròpia CAIB, era evident que ho suportaven les empreses que no cobraven. Això es converteix en deute bancari i està clar que hi ha un endeutament que genera interessos i que fa que hi hagi aquest increment. Si, a tot això, hi sumam el que els explicava de la situació de la prima de risc, conseqüència del risc país en matèria de l'endeutament de les diferents administracions, té l'explicació del que està passant.

El fons de contingència. El fons de contingència és una partida petita que justament no li puc dir on anirà, perquè justament és per a contingències, la paraula ho diu, fons de contingència, fons per si es presenten necessitats a un determinat moment. El que és previsible és que aquestes necessitats, seguint aquest criteri d'aprofitar al màxim tots els recursos, vagin adreçades al que pugui ser més productiu, al que pugui ser més clarament favorable al conjunt dels interessos de la comunitat.

Una altra reflexió que voldria fer és que no es pot defensar el blanc i el negre al mateix temps, si seguim una determinada política seguim una determinada política i si seguim la contrària seguim la contrària. Ho dic perquè se'ns acusa d'incrementar el deute i és així, s'incrementa el deute, però s'incrementa en quantitats tremendament inferiors a les dels altres anys. No es pot passar d'una situació d'un endeutament explosiu i creixent i exponencial a una situació sense endeutament, s'ha d'anar reconduint, s'han de donar passes, s'ha d'anar caminant i això és el que es fa, per això s'aprofita al màxim el tema del dèficit autoritzat. Si vostè té una idea que podríem funcionar sense dèficit de 188 milions, digui'ns on retallam, on deixam de gastar perquè aquest pressupost pugui quadrar.

Per últim volia afegir que el pressupost d'enguany presenta una novetat, conseqüència de la introducció d'aquests nous impostos, d'aquests nous ingressos. La novetat és que, tradicionalment, des de fa molt d'anys els pressupostos de la comunitat autònoma tenien partides ampliables, amagaven dèficits per dir-ho d'alguna manera, tenien partides ampliables en matèria de discapacitat, en matèria de personal docent, en matèria de subvencions, etc. Bé, el que s'ha fet al pressupost d'enguany és intentar reduir aquestes partides ampliables al mínim, pressupostar-les de forma clara i per això fa falta que al costat dels ingressos hi hagi aquests ingressos corresponents i és per això que s'inclouen els nous impostos, perquè es pressuposten aquests nous impostos. Que, evidentment, són pressupostos nous i com a nous tenen una certa incertesa a l'hora de fer els càlculs, i és clar que pot haver-hi aquelles correccions a l'hora de fer els càlculs oportuns depenent una mica del que vulgui cadascú.

El Sr. Camps deia que avui mateix ens deien que l'impost de patrimoni era de 40 milions i en sessions plenàries hem sentit el Sr. Diéguez parlar de 100 i busques de milions. Vull dir, els càlculs es poden fer de moltes maneres, però li asseguro que per al que ens interessa... perquè les línies del pressupost són com són, perquè tenim clar quina és l'orientació, aquests càlculs intenten ser el més acurats possibles.

És cert que hi ha una partida de transferència de 111 milions d'euros, una partida que correspon a uns convenis del passat sobre els que recauen sentències que ens donen la raó i que posarem sí o sí, exigirem, estam exigint sí o sí al Govern d'Espanya.

Crec que en línies generals..., és possible que m'hagi deixat qualche punt, deman disculpes, i si no encara ens queda un torn i ho podrem tractar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, moltes gràcies, Sr. Vicepresident. En torn de rèplica dels grups que han intervingut, en primer lloc té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, Sr. Boned, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident Econòmic, em cenyiré al que vostè ha dit i no entraré en el que diuen altres portaveus perquè està clar que el portaveu del Grup Popular demostra que la premsa sí la llegeix, però el pressupost l'ha llegit poc, perquè si no, no s'entén la seva intervenció.

Passem directament al que interessa. Miri, li havia preguntat -i algú altre també-, nous impostos, vostè mateix ho ha dit, necessita d'un marc legislatiu, no ha explicat quin utilitzarà vostè. Li he preguntat: hi ha una llei que tramitarà el 2013, hi haurà un decret llei com l'any passat que es botarà moltes tramitacions? Com ho farà? Quan ho farà? I per tant, això té repercussió també a quan es començaran a aplicar determinats impostos, que això és important.

Però tampoc no m'ha dit res del tema dels consells, és important, el tema de les bestretes, secció 32, què arribarà allà? Hi arribarà tota la secció 32? Més bestretes o la previsió és una altra molt diferent?

El tema d'aquesta suposada arribada d'ingrés de més de 100 milions d'euros vinculat a convenis anteriors, vostè té garantia que arribaran aquests 111 milions? En tot cas, si la té, quina és? On estan recollida aquesta aportació de l'Estat d'aquests 111 milions? Si és així, i per un casual acaben arribant, pot especificar aquests 111 milions on aniran destinats a partida de despesa, a quines partides de despesa aniran?

He parlat de previsió d'ingressos d'imposts inflats, jo li he posat dos exemples, vostè em diu que són previsions, no crec que ni el Sr. Diéguez ni ningú altre li hagi parlat mai de més de 100 milions d'euros de patrimoni, no, mai no hem manejat aquesta xifra, hem manejat una xifra, és cert, entre 30 i 40 milions, que és bastant més encertada que els 100 i que ningú no ha parlat dels 100 mai.

Però li he posat dos exemples molt clarets, miri, i són aquí, a la seva presentació del pressupost: transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, més cànon de sanejament; total aquí, 51.700.000; al pressupost, 124; 72 milions de diferència. Em pot explicar què va passar? O vostè va fer la presentació sense tenir el pressupost acabat i llavors, quan el va tenir acabat li va sortir aquest desfasament o realment està inflant partides d'ingressos per quadrar un pressupost perquè li quadrin les despeses, que és l'altre cosa que pot ser? És una suposició.

Miri, el que no té explicació és que vostè em vulgui comparar la despesa que es fa en educació i sanitat i que faci una cosa tan recercada com anar-ho a lligar amb la bombolla immobiliària, Sr. Aguiló! La bombolla immobiliària és el que és, però la despesa en educació i en sanitat és el que és també, no conti, no recerqui explicacions que no tenen cap argument.

El capítol 2 s'incrementa, i vostè diu que és normal, jo crec que això el que demostra, ja entrarem al debat més endavant, però demostra no tenir capacitat de contenció, això per un costat. I no tenir capacitat tampoc... no ens conti allò de què pretenen en educació i en sanitat fer el mateix amb un menor finançament, perquè és que vagi al carrer, si és que és fals. L'educació està pitjor; els alumnes pateixen el que no se sap; els mestres pateixen el que no està escrit. Els pacients, els hospitals és un desastre; la llista d'espera és un autèntic caos. Sr. Aguiló, no estan fent el mateix! Ho estan empitjorant tot, però tot, absolutament tot. No aconseguen res.

Em diu: baixada d'interessos. Ha parlat vostè que havia aconseguit en el tema, crec que ha parlat de bons patriòtics també i això, i que per via de la seva proposta varen reduir substancialment el tipus d'interès. La pregunta és: la renegociació, el refinançament que varen fer en aquest 2012, com va repercutir en el tipus d'interès? Aconseguiren també una baixada o més aviat va anar en la línia contrària?

I sobre tema d'ocupació, senyor... és que si llavors m'ho deixaré i no m'ho vull deixar...

EL SR. PRESIDENT:

Procuri no deixar-s'ho, Sr. Boned, perquè li queden vint segons.

EL SR. BONED I ROIG:

Acab, acab ja, Sr. President. Sigui condescendent que a la primera part he estat molt estricte amb els cinc minuts...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, però jo no ho seré en la segona...

EL SR. BONED I ROIG:

Em podria donar trenta segons més i no passaria res.

Miri, en matèria laboral, Sr. Aguiló, vostès trien les línies, les fan vostès, vostès fan les línies que volen, i jo li posaré un exemple de la feina que vostès fan en aquest camp. Miri, d'un programa concret, el programa laboral de la Direcció General de Comerç, vinculat directament a la responsabilitat social a autònoms i cooperatives, vostès han executat només un 0,56% del que estava previst a setembre del 2012 -0,56-, 11.800 euros de 2,1 milions d'euros. Deixem-ho, està molt lluny de..., el que vostès tenen, el pressupost que vostès manegen, allò que vostès apliquen...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned, ara sí que el temps se li ha acabat i...

EL SR. BONED I ROIG:

Acab, Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Li don cinc segons per dir la frase final.

EL SR. BONED I ROIG:

Sr. Aguiló, queden moltes coses per parlar, tendrem debat més extens en el seu moment sobre tot aquest tema de l'articulat i de la seva conselleria i aquí m'agradaria que com a mínim alguna pregunta que li he fet ara i que li havia fet a la primera i que no havia tingut resposta, li agrairia si..., vostè que no té temps, si la pogués contestar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Sra. Mascaró, té els seus cinc minuts com a darrer torn.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Avui és ver que ha estat un dia pesat, però aquesta era una comissió per informar-nos i si correm no ens informam, entre que el vicepresident parla poc i vostè ens fa córrer, no podem demanar tot el que volem.

Si em permet, com que el portaveu del Partit Popular, m'ha al·ludit i sempre tenc aquella vocació de mestre, si ell no s'ha llegit els pressuposts, dir-li que nosaltres consideram efectivament que els ingressos estan inflats perquè funcionen amb uns impostos dels quals no tenim ni la lletra grossa, no ja la petita, ni la lletra grossa, i que les taxes, no és que les haguem infravalorat, és que el Govern pressuposta manco taxes que les que va pressupostar en el 2012 i que les que ha cobrat el 2011. Per tant, si ens podria donar una explicació, no feim cap crítica en aquestes coses.

Després ja, entrant en el vicepresident, s'ha queixat que fèiem preguntes de molt de detall, però precisament avui venim a fer preguntes de detall, ja discutirem el dia que li facem l'esmena a la totalitat i llavors l'esmena secció per secció a plenari, però l'única manera de tenir informació sobre els pressuposts és informar-nos aquí.

No li discutiré que la sanitat i la salut són les que tenen la reducció més baixa perquè tothom sap que un 3% és més que un 2, per tant, cadascú farà els comptes així com voldrà.

Allò de l'increment de l'ocupació, amb les normes aquestes seves que donen resultat, és que m'agradaria creure'l, perquè crec que la societat ho necessita, que hi hagi increment d'ocupació i que millori l'economia, però de moment la societat ho està passant molt malament i no incrementen les coses.

Les polítiques, li he fet una sèrie de preguntes, em deia el vicepresident que no podem defensar a la vegada blanc i negre i posava com a exemple el deute; no és que defensem que no hi hagi d'haver deute ara, quan ens hem endeutat, simplement criticam la incoherència del Partit Popular, perquè des que vostè és al Govern ha demanat als bancs més de 2.000 milions d'euros. I em pareix molt bé que ho hagi fet si són per fer coses concretes. Tenc una resposta seva, aquí. Per tant el deute quan és necessari s'ha de fer, i s'han de negociar unes condicions. El que no es pot fer és esperar al darrer moment o criticar aquells que ho han fet i després fer el mateix.

El fons de contingència evidentment serà per a contingències, però li record que les bicicletes del Sr. Urdangarín varen ser contingències fa un parell d'anys.

I em demanava on hem de deixar de gastar per no pagar el deute. Jo més que el que hem de deixar de pagar per no pagar deute, jo li demanaria un esforç per negociar amb Madrid i negociar amb Europa allò que ens toca, perquè si per exemple Madrid complís amb el finançament que diu la Constitució ens tocarien molts més doblers dels que ens toquen. Ara ja no li demana allò de l'Estatut, li deman el que diu la Constitució, que tenim els mateixos drets que els altres territoris espanyols. Vostès són un partit constitucionalista, ara l'haurien de fer servir. I en lloc de passejar el president del Govern per Europea, que crec que el Sr. Company tot sol s'ha bastat per als fons FEDER, que ja els teníem abans que es passejàs, passegin-lo per

Espanya, passegin-lo per Espanya i vagin a reclamar. I, entre tots, després anau a Europa tots junts i reclamau un canvi de política financera.

Però és aquí, el seu quid està aquí, que a vostè ja li pareix bé que el Govern central, que el Banc Central Europeu deixi els doblers als bancs a un 1% i llavors vostè els hagi d'anar a demanar al 6 a través del FLA, vostè i els ajuntaments, els que siguin. Són aquestes, en el fons és aquesta la qüestió, i a la seva política i a la seva filosofia neoliberal això li pareix bé, i la meva diu que perquè això no enfonsi les classes baixes i no llevi drets als ciutadans necessitam una administració forta, i una administració forta necessita doblers, i uns serveis públics forts que garanteixin que aquella gent que no se'ls pot pagar els tenguí, i per això hi ha impostos.

I no li criticam que posi impostos, li criticam que ho hagi fet tard i malament.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Mascaró, miri que ha d'anar acabant.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, ja acab, ja acab. Només una cosa: és vera que poden venir amb una llei a part, però estam a mitjan novembre. Si els pressuposts han d'estar aprovats abans d'acabar l'any allò lògic és que la llei que ha de crear aquests impostos hagués vengut acompanyada del que un temps dèiem la Llei d'acompanyament; venia la llei de... Però no, vostès no ho han fet així perquè encara no saben què faran, i això és una altra de les coses que li criticam, que s'han passat un any i mig mirant què havien fet els altres i no saben què han de fer d'aquí endavant.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. I en darrer lloc, per part del Grup Parlamentari Popular el Sr. Camps també té la paraula per cinc minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Ja ho veu, Sr. Vicepresident, encara hi ha gent que viu amb uns altres paràmetres, és a dir, viu amb uns paràmetres que són ja obsolets, on era molt positiu que de cada vegada augmentessin els pressuposts en determinades matèries, que era molt positiu gastar més, que sempre hi hagués més doblers per a determinades coses, i ara se n'adonen que estam en uns altres paràmetres, els paràmetres, i vostè ho ha dit, de la productivitat, de fer més amb menys, d'intentar almenys fer el mateix amb molts menys recursos, d'aprofitar al màxim els recursos. Amb aquests paràmetres és ara on estam fent feina, i pel que sembla encara n'hi ha alguns que no són conscients d'aquesta realitat. Perquè, a més a més, o fas açò o no pots fer res més, és a dir, o açò o res. Per tant és imprescindible actuar d'aquesta manera.

I em sorprèn també una altra cosa. (...) que fins ara, i ho hem sentit moltes vegades, semblava que aplicant l'impost de patrimoni ho resolies tot, és a dir, totes les desgràcies nostres, la sanitat, l'educació, tot quedava resolt perquè aplicaves l'impost de patrimoni, i ara resulta que apliques l'impost de patrimoni i ara els ingressos no basten, que estan inflats, que no... Jo ja no entenc res. Jo crec que ens haurien d'explicar els senyors de l'oposició..., o abans deien mentides o en diuen ara, o una cosa o l'altra, el que no pot ser és que les dues coses siguin veritat, no pot ser que abans amb l'impost de patrimoni bastés per a tot i que ara estiguin inflats els ingressos.

Per últim m'agradaria recordar, i li faré una pregunta, al Sr. Vicepresident, m'agradaria recordar -ell ja ho ha fet- d'on venim i què ens hem trobat. És a dir, l'any 2007 -ho deim moltes vegades però convé repetir-ho- teníem un endeutament de 1.700 milions i vam acabar el 2011 amb 4.500 milions, quasi van triplicar l'endeutament. Però a més a més hi havia 1.500 milions d'euros que es devien a proveïdors, per tant estam parlant d'un deute global de més de 6.000 milions d'euros. Vam passar d'un dèficit pràcticament inexistent a un dèficit de més de 1.065 milions d'euros anuals, en el 2011 era de 1.065 milions d'euros.

Jo li faré una pregunta. Vostè, si s'hagués trobat una herència com la que es van trobar els del pacte de progrés en el 2007, vostè hagués pujat impostos? Vostè hagués reduït en sanitat, en educació? Vostè hagués fet les polítiques imprescindibles que s'han hagut de fer ara precisament perquè hem rebut una herència que evidentment no era desitjada però és la que és? Aquesta és la qüestió, és a dir, és que vostès varen rebre una herència..., ja els agradaria, al govern actual, haver rebut 1.700 milions d'euros, només, de deute, ja els agradaria que només hi hagués un dèficit pràcticament de zero, ja els agradaria pràcticament no deure res a proveïdors, que açò és l'herència que vostès varen rebre. Però és que n'hem rebuda una altra, i després ens vindrà el Sr. Boned, que ens diu que la sanitat va malament, que l'educació va malament... Però escoltin, si vostès van deixar 800 milions d'euros de forat a la sanitat, i açò ho hem de pagar, açò ho hem de pagar. És que és increïble sentir determinades coses quan veus de quina manera vostès van anar deteriorant els comptes públics d'aquesta comunitat autònoma.

Jo crec que en aquests moments, ja per finalitzar, s'està reconduint la situació, jo crec que s'estan fent pressupostos superexigents, superdurs, precisament per reconduir amb la màxima celeritat possible la situació de desgavell que hi havia en els darrers quatre anys, i jo crec que com a mínim en el cas d'ingressos hem de posar la presumpció d'innocència, diríem, i esperem els resultats. Ja farem comptes l'any que ve de com han resultat les liquidacions dels pressupostos, però en aquests moments tenim uns pressupostos reals, austers, durs, però que són creïbles, són creïbles per anar davant qualsevol banc, per anar davant qualsevol administració o a Madrid, perquè s'estan fent les feines així com toca.

Jo crec que, Sr. Vicepresident, i ja per acabar, el felicito per aquests pressupostos. Jo crec que són els pressupostos que ens han de treure de la crisi. La línia política que s'està aplicant, aquestes polítiques que s'estan aplicant des de l'any 2011 fins ara són les polítiques reals que ens trauran de la situació de crisi econòmica d'aquestes illes, i per tant l'encoratjament i l'animament a seguir endavant, i a seguir fent aquestes polítiques d'austeritat, aquestes polítiques de control de la despesa, i polítiques de no subvencions, i ho reitero, intentar les mínimes subvencions possibles perquè açò, com molt bé ha dit, distorsiona el mercat i no afavoreix tampoc les empreses ni les economies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. I en torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Aguiló per un temps de cinc minuts, ara sí.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Molt bé, ens bastaran cinc minuts. Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, senyors diputats. Donarem una pinzellada també ràpida del que ha tornat a sortir i que no havíem pogut contestar a la primera part, tot i que alguna cosa crec que sí, que l'havíem contestada.

En primer lloc, els tributs. Lògicament aniran amb una llei de tributs, amb una llei tributària a part, una llei tributària que ha d'entrar immediatament després dels pressupostos en els seus tràmits.

Quant a les bestretes dels consells, la pràctica de les bestretes dels consells és una mala pràctica que es va heretar del passat, una pràctica realment dolenta perquè generava un forat important dins la comunitat autònoma; s'agafaven doblers del futur, un futur indeterminat, un futur indeterminat, per entregar als consells de manera que es feia un pressupost clarament desequilibrat, un principi que evidentment hem de canviar. La quantitat que s'entregava als consells era una quantitat tan important que això no es pot reconduir en un any, necessita un temps de reconducció perquè evidentment l'impacte que tendria la retirada immediata és excessivament fort. I en aquest sentit ja varem anunciar durant el pressupost de l'any 2012 que no hi hauria bestretes, per tant no hi ha bestretes en el pressupost de l'any 2013, tot i que hi ha fórmula lligada a la llei de finançament que s'està també ultimant en aquests moments, on aquestes quantitats es continuen donant als diferents consells.

S'ha de tenir en compte un fet que és molt i molt rellevant, i és que els consells són entitats locals, les noves normatives en matèria pressupostària fan que no sigui possible el refinançament de deute, que s'ha d'amortitzar durant el període de l'any 2013, i per tant aquestes necessitats de finançament són puntuals per a l'any 2013.

Quant a educació i sanitat que es pot fer el mateix amb menys. És evident que es pot fer, amb els recursos adequats es pot fer molt més, és evident. Ja he dit que qualsevol procediment, qualsevol anàlisi comparativa amb altres països ens avala aquesta afirmació. Una cosa és quan es munta un sistema sanitari o qualsevol altre d'al·luvió, amb onades noves, i una altra es quan es tracta de posar ordre. Avui matí deia que estam fent el trànsit del caos al cosmos, i crec que és així, s'està posant ordre a molts d'elements, també en sanitat i educació. Només vull dir un exemple perquè vostès em pugui entendre: les ràtios de visites anuals al metge per persona no són les mateixes en el nostre país que en els països més avançats d'Europa; en els països més avançats d'Europa les ràtios son lleugerament inferiors. Tenen pitjor salut? No, tenen una salut com la nostra o fins i tot millor, i això té a veure amb com està organitzada la sanitat, que evidentment es pot aconseguir la sanitat desitjada, un estat de salut adequat, amb uns recursos també continguts, que no estiguin en una situació de permanent creixement, un creixement que fins ara havia estat, i ho repetesc una altra vegada perquè hem de ser conscients d'això, exponencial, un creixement de despesa exponencial que ho feia absolutament immantenible, la situació que teníem era la que realment ens duia al precipici fiscal, i el precipici fiscal significa quedar-nos sense sanitat, quedar-nos sense educació, significa quedar-nos amb els serveis públics que tots volem. Per tant és evident que és així.

Anam a Madrid a demanar el que toca? Per suposat, clar que sí, que s'ha d'anar a Madrid a demanar el que toca. Tenim també un sistema legal, un sistema legal que és fruit de les converses i de les negociacions que es varen fer durant la darrera legislatura, en la qual el partit que sa senyoria representa va participar en aquelles negociacions, i aquestes són les conseqüències. De fet ja s'ha anunciat en el Consell de Política Fiscal i Financera que hi haurà modificacions en el sistema de finançament, un sistema de finançament que es va aprovar l'any 2009, no fa tant de temps, i que realment comença a funcionar enguany, que realment comença a funcionar enguany, i que per tant ens fa falta també l'experiència adequada per poder dur-lo a refer o a analitzar.

I el Sr. Camps..., ah, en matèria de treball. En matèria de treball em diu que hi havia qualche partida que està executada amb una quantitat petita. Miri, tradicionalment també ha passat això, i es tracta del fet que realment es vagi reconduint aquest assumpte. Tradicionalment hi havia partides importants en matèria de foment de l'ocupació de l'ordre de 800.000 euros, d'aquestes partides, d'aquestes quantitats; ara són una mica més grans, també li puc dir això, aquestes han augmentat, i en l'època en què vostè era consellera eren partides que s'executaven pràcticament a la meitat, que quedaven enlaire amb uns resultats que també podríem analitzar en una altra ocasió.

I el Sr. Camps em feia una pregunta: faria aquesta política si la situació de partida, el punt de partida fos diferent? Evidentment, no; evidentment les polítiques tenen una realitat, han d'estar entroncades amb la realitat, tenen uns principis, tenen uns fonaments, i cada una de les diferents polítiques ha d'anar a atacar els problemes que es tenen damunt la taula en un determinat moment. Quin problema hi ha damunt la taula? Idò s'ha repetit en moltes ocasions: una economia amb un sector públic caracteritzat per dues variables realment amb una

situació molt dolenta, el dèficit i l'endeutament, que a més generaven distorsions al mercat que feien que el conjunt de l'economia no fos productiu. Tot això s'ha de canviar, i jo en aquest sentit faria un prec a l'oposició, que ja l'hi he fet en altres ocasions: facin una oposició com si estiguessin governant. És un consell que els vull donar per tancar el dia d'avui.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident.

(Remor de veus)

Arribats..., arribats a aquest punt els vull agrair molt l'esforç. Jo sé que hem estat una miqueta estrictes amb el temps, però crec que el dia d'avui ha estat dur i crec que tots ens mereixem un sopar digne i feliç al màxim.

(Rialles)

Així que no havent-hi més assumptes a tractar... També vull agrair l'actitud de tots els acompanyants del vicepresident, perquè no tots els acompanyants que veig que vénen aquí tenen el mateix respecte cap a una comissió, així que moltes gràcies, enhorabona, i s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma